

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/80/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3125010177
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Dunčko
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2025:3125010177.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Dunčka a sudcov JUDr. Tomáša Brinčíka a JUDr. Milana Straku na neverejnom zasadnutí konanom dňa 21. augusta 2025 prejednal sťažnosť odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. E., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Dubnica nad Váhom, ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 9PP/24/2025 zo dňa 18.06.2025 a takto jednomyseľne

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného A. B. zamietla, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Trestným rozkazom (bývalého) Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/241/2017 zo dňa 27.12.2017 bol A. B. odsúdený pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Tento trest vykonával (so započítaním) v období od 23.10.2017 do 23.03.2018.

Rozsudkom (bývalého) Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2T/23/2014 zo dňa 16.08.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23To/107/2018 zo dňa 09.10.2018 bol A. B. odsúdený pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Tento trest vykonával (so započítaním) v období od 23.03.2018 do 08.06.2022.

Rozsudkom (bývalého) Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/14/2012 zo dňa 08.12.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 3To/86/2018 zo dňa 21.11.2018 bol A. B. odsúdený pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák. spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák. a iné na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Tento trest aktuálne vykonáva a má ho predpokladane vykonať (so započítaním) dňa 09.12.2027.

Uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 9PP/24/2025 zo dňa 18.06.2025 (ďalej len „napadnuté uznesenie“) bol podľa § 415 ods. 1 Tr. por. s použitím § 66 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Tr. zák. zamietnutý návrh odsúdeného A. B. o podmienčne prepustenie z výkonu vyššie uvedených trestov odňatia slobody.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odsúdený sťažnosť, ktorú zhlásil do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po vyhlásení uznesenia. V písomných dôvodoch sťažnosti uviedol, že s napadnutým uznesením nesúhlasí. Nestotožnil sa s tým, že súd prvého stupňa zohľadnil len jeho trestnú minulosť a nie aktuálny výkon trestu.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd nadriadený súdu prvého stupňa, primárne zistiac, že podaná sťažnosť je prípustná (§ 185 Tr. por.), bola podaná oprávnenou osobou (§ 186 Tr. por.) a v zákonom stanovenej lehote (§ 187 Tr. por.), na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Krajský súd v prvom rade uvádza, že súd prvého stupňa správne procesne postupoval, keď o návrhu odsúdeného o podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody rozhodoval na verejnom zasadnutí, pričom napadnuté uznesenie vyhlásil po vykonaní (podľa názoru krajského súdu) potrebného aj dostatočného dokazovania. Odsúdený tu mal možnosť vyjadriť sa pred súdom prvého stupňa k priebehu svojho doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody, ako aj k dôvodom, pre ktoré navrhoval svoje podmienkové prepustenie.

Z písomného odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že súd prvého stupňa sa zaoberal zákonnými podmienkami pre podmienkové prepustenie podľa § 66 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Tr. zák., ktoré musia byť pre pozitívne rozhodnutie o podmienkovom prepustení každého odsúdeného splnené vždy súčasne.

K splneniu týchto zákonných podmienok krajský súd uvádza, že splnenie formálnej podmienky z pohľadu dĺžky doteraz vykonaných trestov odňatia slobody bolo preukázané, nakoľko odsúdený už vykonal zákonom požadované časti z výmer všetkých uložených trestov odňatia slobody (viac ako 1/2 z trestu vo veci sp. zn. 1T/241/2017 a viac ako 2/3 z trestov uložených vo veciach sp. zn. 2T/23/2014 a 1T/14/2012,) (ďalej len „trest odňatia slobody“).

Krajský súd sa tiež stotožnil i s ďalšími závermi súdu prvého stupňa, že u odsúdeného síce bola splnená prvá materiálna podmienka spočívajúca v polepšení sa odsúdeného (i keď „len veľmi hranične“, vzhľadom len k priemernému hodnoteniu odsúdeného ústavom na výkon trestu), ako aj že odsúdeného už nebola splnená druhá materiálna podmienka spočívajúca v očakávaní vedenia riadneho života na slobode. K tomu krajský súd dodáva, že najmä splnenie či nespĺnenie týchto dvoch zákonných podmienok je predmetom dokazovania na verejnom zasadnutí a v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. súd hodnotí dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, ktoré je založené na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, jednotlivo i v ich súhrne.

Krajský súd ďalej pripomína, že zmyslom podmienkového prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu, bol páchatel' automaticky prepustený po vykonaní stanovenej doby na slobodu, bez zreteľa na to, aká je prognóza jeho ďalšieho správania. Podmienkové prepustenie je totiž na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko recidívy. Takou okolnosťou, ktorá má pri rozhodovaní o podmienkovom prepustení význam, je aj predchádzajúci spôsob života odsúdeného vrátane jeho trestnej minulosti. Posúdenie otázky prípadnej recidívy je svojím spôsobom vždy len predpokladom vysloveným s väčšou či menšou mierou pravdepodobnosti, pričom súd je vždy odkázaný na objektívne okolnosti, medzi ktoré je nutné považovať i doterajšie sklony odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti, vrátane jej početnosti.

V zhode s názorom súdu prvého stupňa aj krajský súd považuje nápravu odsúdeného za podstatne sťažnú, a to z dôvodov, na ktoré podrobne poukázal už súd prvého stupňa. Krajský súd na tomto mieste len v celom rozsahu poukazuje na jeho správne úvahy a závery, s ktorými sa stotožňuje.

Krajský súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že odsúdený je kriminálne narušenejšou osobou so sklonmi k opakovanému páchaniu najmä násilnej trestnej činnosti, pričom vo vzťahu k páchaniu trestných činov nebezpečného vyhrážania a lúpeže je tzv. špeciálnym recidivistom. Odsúdený má v odpise registra trestov až 13 záznamov (záznamy s poradovými číslami 4. a 5. sú totožné), doposiaľ mu boli 10-krát uložené nepodmienkové tresty odňatia slobody (aj ako tresty súhrnné) a bol dokonca v minulosti už

3-krát podmienienečne prepustený (1/ v roku 1997, kedy sa v skúšobnej dobe osvedčil, 2/ v roku 2010 v Českej republike, kedy sa v skúšobnej dobe osvedčil, a 3/ napokon v roku 2013, kedy sa naopak neosvedčil a boli mu nariadené zvyšky dvoch nepodmienečných trestov odňatia slobody).

Vo vzťahu k osobe odsúdeného a všeobecnému účelu trestu je zrejmé, že v minulosti najmä opakovane ukladané a vykonané tresty odňatia slobody celkom zjavne nevedli k jeho náprave a k vedeniu už len riadneho života, pretože odsúdený sa v podstate kontinuálne aj naďalej dopúšťal ďalšej trestnej činnosti.

Konkrétne vo veci pod sp. zn. 1T/241/2017 spáchal trestnú činnosť dňa 23.10.2017, pričom len dňa 11.01.2017 vykonal nepodmienečný trest odňatia slobody uložený mu v inej veci (2T/123/2011). Vo veci pod sp. zn. 2T/23/2011 spáchal trestnú činnosť dňa 22.10.2013, ale len dňa 25.04.2013 bol podmienienečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, resp. len dňa 30.04.2012 vykonal nepodmienečný trest odňatia slobody uložený mu v inej veci (2T/90/2011). Vo veci pod sp. zn. 1T/14/2012 spáchal trestnú činnosť v dňoch 16.03.2011, 18.03.2011 a 15.04.2011, teda v skúšobnej dobe pri podmienienečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody v Českej republike, ako aj v skúšobnej dobe podmienienečného odsúdenia Okresným súdom Nové Zámky sp. zn. 1T/117/2008.

V tejto súvislosti krajský súd poukazuje aj na nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. II. ÚS 482/18 zo dňa 28.11.2018, z ktorého vyplýva, že najmä opakovane páchaná trestná činnosť v krátkych intervaloch nasledujúcich po prepustení z predchádzajúceho výkonu trestu odňatia slobody môže naznačovať, že od odsúdeného nie je možné očakávať vedenie riadneho života.

Osobu odsúdeného, vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, je preto možné charakterizovať ako osobu s výraznými sklonmi k páchaniu trestnej činnosti, pričom je zjavné, že z pohľadu predchádzajúcich odsúdení mal dostatok možností preukázať snahu o vedenie riadneho života a zmenu svojho správania, avšak tieto vôbec nevyužil.

Odsúdený spôsobom svojho predchádzajúceho života teda preukázal, že „len hrozba“ výkonu trestu odňatia slobody skutočne nepostačuje na splnenie zákonom predpokladaného účelu trestu a je potrebné na neho pôsobiť práve výkonom trestu odňatia slobody, pretože na slobode zjavne nie je schopný viesť riadny život a tento je schopný viesť iba v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody (s poukazom na už vyššie uvedené konštatovanie, že počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody sa v zásade polepšil).

Naviac ani ústav na výkon trestu neodporučil podmienienečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, pri konštatovaní menej priaznivej resocializačnej prognózy a stredného rizika recidívy trestnej činnosti u odsúdeného. Aj podľa názoru krajského súdu je však u odsúdeného riziko recidívy trestnej činnosti skôr vysoké.

Záverom krajský súd uvádza, že účelom trestu je najmä ochrana spoločnosti pred páchatelom trestnej činnosti a trest má odrádzať aj ostatných členov spoločnosti od páchania trestných činov. Je tak v záujme dovŕšenia nápravy odsúdeného a splnenia účelu uloženého trestu odňatia slobody, aby ho odsúdený aj naďalej vykonával.

Preto krajský súd podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného zamietol ako nedôvodnú, keď odsúdený nespĺňal jednu z troch zákonných podmienok na podmienienečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.